

NGUYÊN LÝ VỀ TÍNH VỖ ĐOÁN CỦA TÍN HIỆU NGÔN NGỮ VÀ HỆ QUẢ CỦA NÓ TRONG SÁNG TÁC VĂN CHƯƠNG

Hoàng Tất Thắng

Khoa Báo chí - Truyền thông, Trường Đại học khoa học Huế

Email: tatthangdhkh@gmail.com

TÓM TẮT

Báo cáo phân tích nội dung của nguyên lý về tính vồ đoán của ngôn ngữ - nguyên nhân hình thành các biến thể: biến thể cái biểu đạt và biến thể cái được biểu đạt. Từ các biến thể ấy hình thành nên các hiện tượng đồng âm, đồng nghĩa, đa nghĩa,... Đến lượt các hiện tượng đồng âm, đồng nghĩa, đa nghĩa lại trở thành cơ chế bên trong cho các biện pháp tu từ như ẩn dụ, so sánh, nhân hóa, chơi chữ đồng âm, đồng nghĩa, nói lái,... Nói cách khác, hệ thống hình ảnh trong thơ ca – đặc trưng thẩm mỹ của ngôn ngữ văn chương – suy cho cùng được hình thành từ nguyên lý về tính vồ đoán của ngôn ngữ.

Từ khóa: *Biến thể, cái biểu đạt, đồng âm, đồng nghĩa, hình ảnh.*

**ARBITRARINESS IN LANGUAGE – THE PREMISE OF THE FORMATION
OF AESTHETIC CHARACTERISTICS OF LITERARY LANGUAGE**

Hoàng Tất Thắng

Department of Journalism and Communications, Hue University of Sciences

Email: tatthangdhkh@gmail.com

ABSTRACT

The paper analyses the principle of arbitrariness in language – reason for the formation of variants of reference and referent which cause homonym, synonym, polysemous etc.. Subsequently, homonym, synonym and polysemous become internal mechanism for rhetorical manners such as metaphor, comparison, homonym and synonym word-plays, spoonerism... In other words, the formation of image system in poetry – aesthetic characteristics of literary language – has been after all based on arbitrariness in language.

Key wordt: *Homonym, image, polysemous, reference, variant.*